

La formació dels metges a la U. R. S. S.

per
FRANCESC MONTAÑA

ABANS de parlar específicament de la formació del metge a la U. R. S. S., cal donar una idea de les característiques de l'ensenyament superior a la Rússia d'avui, fonamentalment distint, en molts aspectes essencials, del de tots els altres països.

Aquesta diferència és perfectament explicable. Setze anys enrera s'acomplia a la vella Rússia imperial una revolució que, sigui quin sigui el judici que pugui merèixer, va determinar una transformació profundíssima, una revisió de tots els valors. Aquesta revolució, que va capgirar-ho tot, engolint principis i institucions seculares, havia forçosament de repercutir, d'una manera intensa, en un aspecte tan important com l'ensenyament. Una nova classe venia al poder, i aquest esdeniment històric, en transformar radicalment les bases econòmiques i socials del país, plantejava una sèrie de problemes d'una importància extraordinària.

La tasca que primordialment s'imposava al nou règim era abolir totes les restriccions, tots els límits que entrebancaven l'accés a l'ensenyament superior i que abans d'octubre de 1917 el feien possible només per a una minoria insignificant que gaudia d'aquest privilegi, no per la seva superioritat, intel·lectual, sinó per la dels seus recursos econòmics.

Als primers temps, les portes de les facultats i de les escoles superiors s'obriren per a tothom sense distinció. En aquest, com en altres aspectes, la revolució es mostrava generosa. La guerra civil, però, va palesar que l'ensenyament superior era un sector del front general del combat que sostenien les dues classes fonamentals de la societat, i que aquest sector no era indiferent, ni de bon tros, per al proletariat, el qual s'havia de preparar per a les funcions directives. Calia crear una intel·lectualitat nova, lliure de la ideologia i

els hàbits de l'anterior i que s'adaptés, de la manera més perfecta possible, als fins perseguits pel nou règim. I a la generositat dels primers temps va succeir un criteri restrictiu, inspirat en consideracions estrictament de classe. El terme "restrictiu" té, en aquest cas, una vàlua relativa. L'accés a l'ensenyament superior no esdevenia més difícil, ans el contrari. La restricció s'aplicava a les classes anteriorment privilegiades, a profit d'aquells que fins aleshores s'havien vist tancades les portes de les Universitats i de les escoles superiors. La conseqüència d'aquesta nova política universitària havia d'ésser l'augment del nombre dels estudiants i una modificació profunda de llur composició social. Unes simples xifres donaran una idea clara de la transformació efectuada en aquest sentit: en 1914 el nombre de facultats i escoles superior era de 91 i el d'alumnes, de 124.652; actualment és de 144 i 205.630 respectivament. Abans de la guerra, els estudiants d'origen burgès representaven el 97 per cent. En l'actualitat, la composició social de la població estudiantil s'ha modificat en el sentit següent: fills d'obrers: 24,9 per 100; fills de jornaleros del camp, 0,27 per 100; fills de camperols, 24,15 per cent; fills d'empleats, 43,50 per 100; altres, 7,55. La piràmide s'ha capgirat. A les Facultats de Medicina s'observa, naturalment, la mateixa proporció, amb la particularitat que les estudiantes hi representen un tant per cent molt crescut.

Afegim, per tal d'acabar de donar una idea de la transformació efectuada, que a la U. R. S. S. els estudiants no solament no paguen matrícules ni drets d'examen (cal dir, tot passant, que el sistema dels exàmens ha estat suprimit), sinó que reben un subsidi de l'Estat que els permet cursar els estudis sense preocupacions econòmiques. L'Estat facilita igualment allotjament i manutenció als estudiants de fora.